

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

G U I O

—15 d'Abril de 1931—

He rebut representacions de totes les classes socials, » = digué Companys, governador de Barcelona.

Heus, ací, l'error inicial d'aquella República de treballadors de tota mena.

La classe proletària encara portava, en la seva carn, la marca de les ferides punyents de la Dictadura (conxorxa semifeodolburguesa) i la República ja obria els braços de bat a bat a totes les classes socials, com si aquella Monarquia que enderrocàrem fos una entelèquia bastida als núvol, o una mena de castell en l'aire, sense arrelada en les capes econòmiques de l'Espanya negra.

Naixia la República sota els auspicis de la fraternitat més ampla. El governador de Barcelona rebé la visita de la Càmera de la Propietat, del Foment Nacional del Treball i del bisbe de Barcelona.

El Govern provisional era complimentat, a la vegada, per Sanjurjo i Monsenyor Tedeschini.

Era el poble, tot el poble que aplaudia l'abada republicana.

Els governadors del nou règim agraien, joiosos, aquella corrua inacabable de col·laboracions entusiastes. La República ho curaria tot. Era la pedra filosofal que donaria solució a tots els problemes hispànics. Tothom aniria bé. Tothom estava content: "la República protegirà els pescadors i els camperols. Una assenyada legislació obrera implantarà el salari familiar d'acord amb les necessitats proletàries", resava la Constitució més avançada del Món. La classe treballadora, embadalida, confiava, confiava...

Els terratinents, els feudals, la gran burgesia proclamaven llur adhesió a la República... i reien, reien, amb sarcasme d'aquella bona fe i candidesa dels serfs de la gleba i dels paries de fàbrica.

Una sotragada: el 10 d'agost.

Una altra: el novembre del 33.

El proletariat perd l'encantament democràtic i reacciona amb ràbia incontinguda: Octubre! 19 de juliol!

Prou República de totes les classes socials!

Una sola classe: la treballadora!

Visca el Socialisme! — exclama el proletariat revolucionari.

"He rebut representacions de totes les classes socials que

Editorial

LARGO CABALLERO

Abans i després del 19 de juliol

En el número de "Leviatàn" corresponent al mes de març del 36, Araquistain, que desempenyava, aleshores el rol de mentor del socialisme d'esquerra, afirmà, parlant de les condicions favorables per a la Revolució proletària, que la classe treballadora espanyola caminava, dreturerament envers el Socialisme. Fonamentava el seu judici en una raó de pes: comptem amb un proletariat que té fam de Poder, conscient de la seva missió històrica i amb una capacitat revolucionària com cap altre, salvant la U.R.S.S., i curat, també com cap altre, de totes les il·lusions democràtiques en règim capitalista.

No és una frase estereotipada, que nosaltres haguem empaïtat tallant i retallant els pensaments del líder socialista. No. Es agafada al vol. Araquistain, durant dos anys, des de "Leviatàn" i, posteriorment, des de "Claridad", féu una tasca laudable pro bolxevització del Partit de Pablo Iglesias.

Judicis com el reproduït, podriem publicar-ne a cents i milers. Vegem, per tal de perfilar la posició de l'ala esquerra socialista, el següents:

"Les possibilitats d'estabilització d'una República democràtica al nostre país, es fan més difícils cada dia que passa."

"La guerra civil que vivim no es resolt amb componendes parlamentàries."

"El dilema històric és feixisme o socialisme, i sols pot decidir-lo la violència."

Heus, ací, l'esquema polític de les posicions del socialisme d'esquerra, d'ara fa un any.

"Després de la victòria, les coses restaran poc més o menys, com abans del dinou de juliol."

Costa d'empassar-nos-ho; però, és la veritat: l'autor d'aquestes declaracions és el "tòtem" d'aquell socialisme revolucionari que, mesos enrera, proclamava a Oviedo, a Càdix, a Saragossa, que calia preparar-se perquè la Revolució Social ja trucava a les portes de la Història d'Espanya. Largo Caballero i, amb ell, els seus amics, malgrat la radicalització de darrera hora, no ha pogut superar la seva història, reformista cent per cent, de tota la vida. El marxisme revolucionari no és sols una doctrina; suposa i reclama

una conducta per implantar-lo. L'educació menxevic de la fracció Largo Caballero, el seu tarannà de polític parlamentari, les seves tàctiques pacifistes de lluita, la seva col·laboració permanent amb la petita burgesia republicana, les ensenyances de Pablo Iglesias (al qual alguns dels seus deixebles s'entossuïren a desfigurar-lo, endossant-li el cartellet de comunista) són factors que pesen massa per què pugui fer-se el miracle de convertir-se, en un no res, i sense més ni més, en campions de la causa revolucionària i en pilastres autèntics del socialisme científic.

Maurin, en comprovar la nostra alegria, gairebé eufòrica, amb què celebràvem la rectificació del Partit Socialista, ens posà, en guàrdia, repetides vegades. Maurin, difícilment s'equivocava. "Nosaltres oblidem que el Partit Socialista porta un lastre reformista de caràcter tradicional, i costarà molt, moltíssim, lluitar-se de les amarres que el lliguen al reformisme per obra d'una inèrcia ideològica de trenta anys."

Dissortadament, les temences de Maurin s'han fet carn de realitat.

Avui, l'ala esquerra no té pas res a envejar a l'ala dreta. Direm més. La posició política del grup Largo Caballero és més reaccionària, àdhuc, que la dels anomenats centristes. Mentre "Claridad" mastega cada dia República Democràtica, Prieto, republicano con màscara de socialista (són paraules d'Araquistain) protesta iradament d'aquesta dèria insuportable de fer-nos passar per republicanots moderats. "No soy republicano. Soy socialista."

Naturalment, que el socialisme marca Prieto, no ens farà pas nèixer cap mena d'igusions.

L'experiència viscuda ha estat ben alligadora.

No cal fiar-se de les radicalitzacions-llampec.

Clar que el procés ideològic del Partit Socialista envers el marxisme revolucionari, ha estat avortat, entre altres causes, pel viratge de 180° que el comunisme oficial, darrerament, ha realitzat.

Sembla mentida, però, que homes, com Araquistain, que, ja un any, proclamaven que les condicions favorables per a la Revolució espanyola eren úniques al món; no els surtin, avui, els colors a la cara en propugnar, obertament una República Democràtica i parlamentària.

Ha passat el SISÉ ANIVERSARI

CRÓNICA DIÀRIA

per JOAN QUER

Abans d'ahir redactàrem ja la "crònica" dedicada a commemorar el sisé aniversari de la proclamació de la segona República democràtico-burguesa. Ahir, els altres dos diaris d'aquesta ciutat hi dedicaren sengles editorials.

"L'Autonomista", òrgan oficial d'Esquerra republicana de Catalunya, assegura que "hom lluita coratjosament per a defensar el règim que el poble va donar-se avui fa sis anys". "L'Autonomista" sap molt bé que això no és pas veritat. Que la immensa majoria de les forces que lluiten per a esclafar el feixisme, estan per la destrucció del sistema capitalista i per la instauració de la Unió de Repúbliques Socialistes Ibèriques. En canvi, té molta raó quan afirma que allò semblava un mirall per

m'han ofert llur col·laboració" — havia dit Companys, governador de Barcelona, el 15 d'abril del 1931.

M. M.

a la humanitat, "fou una solemne estafada".

El comentari que hi dedica l'òrgan dels republicans moderats adherits a la Internacional Comunista, "Front", és un resum d'ultra-oportunisme. La seva lectura m'ha fet pensar que o bé l'autor era molt criatura sis anys enrera, o bé ha "sorgit espontàniament" a la vida política, com "espontàniament" li sembla que sorgí la República del 14 d'abril. Comparativament, l'home del G. E. P. C. I. — el sindicat dels senyors Esteves — s'haurà sentit molt més ben interpretat, en la commemoració del faust esdeveniment, pel cronista de "Front" que no pas pel de "L'Autonomista".

De data de glòria però també d'innocència, qualifica "Front" la significació històrica d'aquell 14 d'abril. Instantàniament ens vénen a la memòria les truculències estereotipades amb què durant quatre anys i escaig de República — fins el dia de la implantació de la novíssima teoria

frontpopulista — el comunisme stalinia obsequià a republicans, socialistes i anarquistes de totes classes. Qui no recorda les traques del "jabali" Balbontín, diputat comunista oficial! I el bon doctor Bolívar!

Estic d'acord en què això no té gaire importància. Però, ¿és lícit suposar que les famílies dels comunistes de Villa de don Fadrique, assassinats per la guàrdia civil durant el primer bien, pensen que tot fou producte d'una innocentada?

El cronista representant del G. E. P. C. I. ignorà, pel que es veu, que l'any 1917 s'obri un cicle de convulsions socials a la península que tingué com a corolar la caiguda sorollosa de la monarquia. ¿Que les masses no s'explicaven la proclamació de la República pel fet mateix d'haver sorgit espontàniament? Quina manera de desconèixer o de desfigurar la història! És, exactament, la mateixa apreciació de Ventosa i Calvell. Per a aquest i els seus acòlits, els milers de revolucionaris a les presons i a l'exili, les vagues revolucionàries del 1930, iniciades amb aquell formidable movi-

ment del juny a Sevilla, i la sang de Galan, Garcia Hernandez i d'altres insurrectes de Jaca, no representen res. Tot fou degut, com s'assegura en l'"Enciclopèdia escolar" a què el 12 d'abril del 1931 hom ficà a les urnes més paperetes republicanes que no pas de monàrquiques.

Bonica manera d'engatussar la gent! Amb aquest sistema, hom comprèn que s'acabi afirmant que "els agents emboscats de la reacció s'atreïssin a dir que la República no havia vingut per als republicans, sinó per a tots els espanyols", quan aquesta frase és original del senyor Azaña.

Tanmateix els fets són tosuts. I si en algun país s'ha aconseguit, per mitjans brutals, l'adulteració de la història — migrada cosa, que no passa del més balder artifici! — no pot ocórrer a ací. Per això defensem la independència política del proletariat revolucionari.

Reivindicacions de la dona obrera

Sota aquest tema, demà, divendres, després del Diari parlat C.N.T.-F.A.I. una companya del Secretariat Femení del P.O.U.M. parlarà des de l'emissora gironina.

En el Hospital militar de Gerona no ha llegado la "revolución"

Hem rebut una atenta carta dels companys malalts a l'Hospital Militar, la qual per la seva cabdal importància publiquem a continuació:

"No se trata de un artículo de fondo; no es cuestión tampoco, de una combinación de palabras más o menos altisonantes para convencer a los que ignoran o tratan de ignorar las anomalías que cada día más frecuentes se van sucediendo en donde todavía no ha llegado la "Revolución". Es sencillamente la voz unánime y espontánea, preñada de razón y deseosa de Justicia de los enfermos del Hospital Militar de Gerona, para que llegue a oídos de los responsables y a la conciencia de los compañeros to-

El Comitè Central del Socors Roig del P.O.U.M., davant una provocació intolerable

El C. C. del Socors Roig del P.O.U.M.

Denuncia davant els treballadors, un atropellament criminal contra la unitat d'acció revolucionària. La policia de Madrid, a les ordres de Cazorla, conseller d'Ordre Públic de la Junta de Defensa i membre del Comitè Central del Partit Comunista, acaba de procedir a la clausura del domicili social del Socors Roig del P. O. U. M. de Madrid.

Aquest fet inqualificable és un atropellament d'immensa gravetat perpetrat contra els interessos del proletariat. El Socors Roig del P.O.U.M. des del començament de la guerra civil, ha organitzat constants caravanes carregades de queviures, medicaments i robes, amb destí als combatents del front i a la població civil de Madrid.

La mesura policíaca que denunciem priva als treballadors d'una ajuda formidable, quan més necessitats estan de la solidaritat activa de tots els treballadors.

El Socors Roig del P. O. U. M. ha evacuat a desenes de ferits dels fronts madrilenys; a milers de dones, nens i vellets procedents de Madrid, que avui estan atesos a totes les ciutats de Catalunya i Llevant. La mesura policíaca ordenada per Cazorla, és un ultratge als ferits dels fronts i un atemptat a la seguretat de les víctimes del feixisme assassí.

El Comitè Central del Socors Roig del P. O. U. M., en representació de més de cent trenta seccions de Catalunya, Llevant i Espanya, enlaira la seva més enèrgica protesta contra un fet tan monstruós.

Els treballadors no poden permanèixer impassibles per més temps, davant les provocacions de què som objecte.

Exigim al Govern de Llevant que aixequi la clausura que pesa sobre el local del Socors Roig del P.O.U.M. de Madrid!

Exigim la immediata destitució del Conseller Cazorla!

Abaix les potes de la reacció davant les llibertats proletàries!

El Comitè Central del Socors Roig del P. O. U. M.

dos. Nuestro objeto es dar a la luz lo que con tanto interés tratan de ocultar. En resumen: No fiscalizamos, exponemos. Nosotros que hemos luchado en todos los frentes, y que cada uno sin excepción ha expuesto su vida un gran número de veces; nosotros que el que más y el que menos ha cedido generosamente sangre muy suya en aras de la Libertad, la Justicia y la Razón, nos vemos privados de pronto precisamente cuando más lo necesitamos y más derecho tenemos a ello, de los objetos por los cuales luchamos. Luchamos por la Justicia y se nos hacen injusticias. Luchamos por la Igualdad y existen preferencias y distinciones. Luchamos por la Razón y no admiten nuestras razones. ¿Por qué motivo? Por el mismo que existió en los tiempos dictatoriales. Como antes, tenemos dictador; un hombre civil con atribuciones de ordeno y mando y con facultades para disponer el alta de los enfermos, prescindiendo en absoluto del servicio facultativo y dando o negando los permisos, según condiciones.

Por ejemplo: mediante una carta, presentada por el propio interesado, en la cual, además de la pretensión del rémamente abundan los tratamientos "señoriles" y los testimonios del más eterno agradecimiento. También se pueden obtener algunas preferencias con la presentación de algunas "butifarras" u otros preciados comestibles.

Por si esto no fuera bastante, podríamos añadir el abandono casi completo que sufren los enfer-

mos, el indecoroso estado del servicio y la falta de Higiene; aparte de la coacción que vienen sufriendo los facultativos desde hace algún tiempo por parte de los que se creen aún en sus mejores tiempos.

Como consecuencia de los motivos expuestos, se acordó unánimemente redactar un escrito-protesta precedida de la firma de todos los compañeros enfermos para que la Dirección estudiase el caso.

A las veintinueve horas del día diez, hallándose el compañero Ramón Sales Villaserú, junto con otros compañeros recogiendo firmas en la Sala del Establecimiento, acudió el Delegado Político del mismo y de mala forma arrebató el documento de las manos del expreso compañero, llevándose el documento a la Comisaría, tal cual estaba, llevando por todo abrigo una camiseta. Tanto por lo avanzado de la hora, como por la condición de enfermo que se halla nuestro compañero, consideramos este hecho como una arbitrariedad o mejor dicho un atropello en toda regla, lo cual esperamos no caerá en saco roto.

En el Hospital Militar de Gerona no ha llegado aún la "Revolución".

Tampoco no ha llegado la tan esperada inspección. ¿Por qué?... No acertamos a explicarnos semejante fenómeno. Lo que sí podemos asegurar que mientras no llegue, seguirán cometiéndose toda clase de injusticias.

Ahora nosotros dejando el asunto al criterio de personas más indicadas, y por fin añadiremos que con el mismo entusiasmo que gritamos ¡Viva la Revolución!; gritamos también ¡Abajo la opresión!!

Gerona, 14 de Abril de 1937. — Por la Comisión. — Ramón Sales, Tomás Penelas.

VIDA DEL PARTIT

SECRETARIAT FEMENI DEL P.O.U.M.

El Secretariat Femení del P. O. U. M. conxedor de la seva responsabilitat revolucionària en els moments que estem atravesant i a fi d'agrupar i intensificar el treball de les companyes que, sense ésser del P.O.U.M., senten i comprenen quin és el camí que ha de seguir el proletariat per arribar a la seva emancipació total, ha fet un carnet de miliciana que pot adquirir-se al nostre Secretariat per el preu únic d'una pesseta anyal.

Companya: Ja has ingressat al Secretariat Femení del P.O.U.M.?

Pel II Congrés del P.O.U.M.

Per tal de sufragar les despeses de les delegacions de Gerona que hauran de traslladar-se a Barcelona per assistir al II Congrés del P.O.U.M., fixat pel 8 al 16 de maig, el Comitè Local acordà ahir una subscripció voluntària entre els militants i simpatitzants. Els membres del C. L. ampliat encapçalen aquesta subscripció:

Pairó	10 pessetes
Gaiolà	10 »
Coromines	10 »
Beltran	10 »
Quer	10 »
Adroher	10 »
Juanola	10 »
A. Ferrer	10 »
Coromina	10 »

Serra	10 »
Giner	10 »
M. Ferrer	10 »
Soler Mundet	25 »
Llorà	5 »
Cabestra	5 »
Guiral	5 »
Camps	5 »
Sitjes	5 »
Cassà	5 »
Lamuà	5 »
Ordeig	5 »
Zayuelas	10 »
Cullell	15 »
Soler	10 »
Martí	5 »

Suma i segueix. 225 pessetes

VIDA MILITAR DEL P.O.U.M.

DEPARTAMENT DE GUERRA DEL P.O.U.M.

A tots els companys i companyes del Partit Obrer d'Unificació Marxista i Joventut Comunista Ibèrica, se'ls espera cada dia a dos quarts de set de la tarda a la "Caserna Lenin" per a fer exercicis militars.

No deu mancar-hi cap militant.

El delegat responsable

A todos los milicianos que vayan o vengan del frente Recordamos a todos los milicia-

NOTICIARI

Conselleria de Propaganda

Continuen rebent-se donatius per l'ajut a Madrid organitzat per aquesta Conselleria segons petició circular de l'Alcalde de Barcelona.

En el dia d'avui s'han rebut els següents donatius:

Josep Pou, 25 ptes.; Joan Cànadell, 25; Francesc Paretas, 10; Dr. Roca Pinet, 100; Joaquim Tordera, 25; Francesc Guarmoner, 1 sac de sal i 10; Emili Comadira, 2ª entrega, 25; Dalmau Carles Pla E. C., 100; Joaquim Pla Cargol, 25; Ferrand Noguera, 10; Modest Coll, 25.

Aquesta Conselleria de Propaganda agraeix profundament els donatius dels ciutadans esmentats i espera que d'altres engroixiran la llista de donants a favor de l'ajut a Madrid

Tot per els defensors de la llibertat.

Avís

Vetllant per la salut pública i pels interessos de la Municipalitat, es fa públic, que tota mena de vehicles a l'entrar a la ciutat, tenen l'obligació de parar-se, sempre que a tal efecte siguin requerits a fer-ho pels Vigilants de la Brigada d'Arbitris Municipals, amb el fi de poder-se practicar per aquests els registres i reconeixements oportuns per a evitar l'entrada clandestina de cars.

Als infractors del present se'ls aplicaran les sancions a que hi hagi lloc.

Gerona, 15 d'Abril de 1937. — L'Alcalde, Expèdit Duran.

Generalitat de Catalunya Comissaria Delegada a Gerona

Avís

Pel present es recorda a totes les que han presentat instància per a concursar al Cos d'Aspirants a Infermeres de l'Hospital de les Comarques Gironines l'obligació que tenen de presentar-se al Dispensari del Dr. Bosch Masgrau establert a l'Hospital, de 6 a 7 de la tarda, pel reconeixement mèdic.

Al mateix temps es posa en coneixement que el concurs tindrà lloc el proper dilluns, dia 19 del mes que som, a les 10 del matí havent de presentar-se les concursants a l'Hospital de les Comarques Gironines.

Gerona, 15 d'Abril de 1937. — El Comissari Delegat, Martí Jordi Frigola.

Intervenció 1937

Relació dels pagaments que s'efectuaràn en aquestes Oficines el dia 19 d'Abril d'enguany i següents:

Administrador casa Assistència, 226 pessetes; Josep Aymerich, 18; Aigües Potables, 123'25; C. Control Adroher Germans, 243'20; Id. id. id., 72'20; Id. id. id., 147'10; Id. id. id., 14'50; Aigües Potables,

nos que vayan o vengan del frente, que en Barbastro, la División «Lenin», tiene establecida una Delegación de Información, Alojamiento y Transporte, a la cual deberán dirigirse todos a los que les precisen dichos servicios. Esa Delegación está instalada en el Coso (Socorro Rojo del P.O.U.M.)

Comisario de Guerra de la División «Lenin».

Siétamo 12 de Abril de 1937.

99'93; C. Barcelonesa Electricitat, 100; Id. id. id., 322'50; Id. id. id., 100; Fills de Benet Bosch, 606'25; Id. id., 77; Casa Berangé, 199; Id. id., 294; Joaquim Boxa Coll, 495 amb 70 cèntims; Narcís Bell-lloch, 79'05; Francesc Bernard, 25; Pere Bellsolà, 58'60; Miquel Batallé, 12'80; Comissaria Gral. de Banca, 580'70; Id. id. id., 176'20; Comissari Delegat, 65'50; Comissió de Proveïments del Consell Municipal de Gerona, 1.820'90; C. Obrera Edificació, 5.130'30; Emili Comadira' 28; Rafel Claparols' 57'40; Dalmau Carles Pla, 19'25; Julià Castelló, 397'95; C. Control M. Canal Colléll, 716'70; Id. id., J. Cruz i Cia., 1.458'95; Narcís Dachs, 76'60; Fleca Dalmau, 21; Agustí Ensesa, 330; Id. id., 409'20; Francesc Estruch, 66'50; Felip Fina, 102; Pere Fàbrega, 1.136'50; Josep Feliu, 134'20; C. Control Jaume Farró, 812'25; Com. Garatx Josep Forné, 72; Ricard Garriga' 365; Imprenta Llach, 48'50; Amadeu Juncà, 60; Pere Marimon, 116; Pau Noguera, 483'60; T. López i T. Dilmer, 228'50; Ricard Olivé, 45'60; Francesc Paretas, 82'05; Josep Plana, 167'80; Maria Pla, 86'42; Lluís Puigdemont, 116; Joan Pujol, 2.223'15; Casa Priantí, 40; C. Control Ramon Puig, 97'70; S. A. Reixach, 150; Id. id., 117'50; Rossend Robira, 133; Serveis Elec. Unificats, 2.544'42; Id. id. id., 1.512'97; Id. id. id., 565'43; Jaume Sureda, 1.170; Joaquim Subirós, 39'20; Service Stations, S. A., 22'80; Joaquim Turró, 213'50; Lluís Torrellas, 804'80; Narcís Tauleria, 39'20; Josep Xargay, 43; Joan Viader, 1.021'70; Ferran Vicenç 538'80.

(Seguirà)

Secció de Contribucions i Impostos

L'Administració de Contribucions i Impostos fa avinent a tots els industrials que encara no han abonat l'import sobre la xifra de negoci creat per decret del Consell de la Generalitat de 6 de gener d'enguany, que ha estat concedida una prorroga de deu dies que finirà el dia 20 del mes que som, per tal que durant l'expressat termini puguin fer efectiu l'import del dos per cent sobre la xifra de negoci realitzats el mes de Març proppassat, així com requisitar els llibres especials que hauran de dur tots aquells industrials que no portin comptabilitat de llurs negocis, en la forma que determina el Codi de Comerç.

Recorda també, que, de conformitat amb el que disposa l'expressat decret solament estaran exempts del dit impost:

a) Les operacions sobre articles alimentosos i de primera necessitat per al consum domèstic, com blat, farina, pa, llet, llegums, fruites, verdures, patates i altres tubèrculs, conserves alimentoses i carbó.

b) Els pinsos i ferratges per a l'alimentació d'animals.

c) Els negocis d'assegurances.

d) Les operacions i prestacions realitzades per compte propi per obrers que treballen al seu domicili sense col·laboració aliena ni establiment obert. Aquesta excepció no comprèn l'exercici d'activitats incloses en les tarifes de la contribució industrial i de comerç.

e) Les operacions, que teneu

per objecte la venda de productes monopolitzats per l'Estat.

f) Les altres exempcions que s'estableixin a petició de part o ofici, previ expedient administratiu aprovat per l'Ordre dictada pel Departament de Finances.

I per l'Ordre de Finances del dia 10 del mes que som, el vi comú i l'oli de producció, venuts al detall.

El fet de dedicar-se a operacions exceptuades de l'impost, no eximeix de les obligacions referents a la forma de portar la comptabilitat, ni de la presentació de declaracions fins que es reconegui en cada cas l'excepció per l'Administració.

Es doncs precis que totes les indústries d'aquestes comarques, siguin o no col·lectivitzades, donin compliment a les citades disposicions per tal de no incórrer en les sancions que assenyalen els articles 39, 42 i 43 de l'Ordre de 12 de gener proppassat, per a l'aplicació de l'import sobre la xifra de negocis.

Girona 12 d'abril del 1937. — El Cap del Servei d'Administració, M. Bureh.

Instruccions per a obtenir els tiquets de racionament de pa corresponents al mes de Maig proper.

Presentació o exhibició de la tarja de racionament (vermella) que obra en poder dels veïns de la Ciutat; i amb caràcter ineludible, presentació del rebut acreditant haver satisfet el lloguer de l'estatge que s'ocupa, corresponent al mes de Febrer passat.

Els tiquets es facilitaran en les Oficines instal·lades a "Casa Carles" (edifici situat al costat esquerre sortint de la Casa Comunal), de les 10 hores a la una del matí i de les 5 a les 7 hores de la vetlla de tots els dies feiners, a començar el 19 dels corrents i amb excepció de la tarda del dissabte, 24.

El dia 19 seran lliurats els tiquets de pa, en les hores anteriorment indicades, a favor dels clients dels fornors següents:

Pau Ayats, Carrer Ansel Clavé, 7.

Pere Bellsolà, Plaça del Gra, 2.

Joan Bell-lloch, Carme, 108.

Narcís Bell-lloch, Ultònia, 15.

Francesc Bernat, Sta. Clara, 3.

Dia 20, als clients dels fornors que segueixen:

Isidre Baró, carrer Calderers, 14.

Salvador Bonet, Sant Pere, 20.

Joan Comalada, Rutlla, 6.

Vídua Camps, Pont Major, 18.

Lluís Castelló, Plaça del Molí, 4.

Dia 21, a favor dels clients dels fornors que a continuació s'esmenten:

Margarida Corominas, Carrer del Carme, 1.

Jaume Dalmau, Hortes, 16.

Narcís Dachs, Ballesteries, 1.

Pere Fàbregas, Pont Major, 60.

Josep Feliu, Rutlla, 114.

Dia 22, a la clientela dels següents fornors:

Carme Gubert, Pont Major, 38.

Cooperativa L'Esperança Gironina, Plaça General Marvà, 5.

Josep Grau, Mercaders, 22.

Martí Llonch, F. Ascaso, 13.

Manuel Mas, Barcelona, 15.

Dia 23, a favor dels clients dels fornors següents:

Pere Marimon, Carrer de la Barca, 27.

Pelai Maruny, Mercaders, 9.

Vicenç Masó, Rutlla, 91.

Joaquim Masmiquel, Barcelona, 9.

Joan Oriell, Pau Casals, 12.

Dia 24 (dissabte, solament de 10 a 1 del matí), als clients dels fornors que segueixen:

Jaume Oriell, Rambla de la Llibertat, 41.

Pere Pagès, Rutlla, 129.

Lluís Puigdemnt, Roambra Pi i Margall, 11.

Dia 26, als clients dels fornors que segueixen:

Francesc Giralt, Pujada Sant Feliu, 17.

Lluís Pont, Sta. Eugènia, 10.

Lluís Pujol, Plaça República, 4.

Josep Ruhl, Pedret, 9.

Julià Ricart, Barcelona, 73.

Dia 27, a la clientela dels fornors següents:

Vídua Sarrats, carrer Cort-Real, 20.

Gregori Sureda, Plaça del Mercadal, 6.

Ramon Soler, Cort-Real, 14.

Josep Serra, Carme, 57.

Joaquim Subirós, Carme, 36.

I dia 28, a favor dels clients dels fornors que a continuació es relacionen:

Narcís Tauleria, carrer de la Barca, 26.

Vicenç Vinyes, Barcelona, 6.

Vidal Vinyes, Ronda de Ferran Puig, 47.

Joan Viader, Albareda, 3.

Josep Xargai, P. de l'Oli, 1.

Funcionerà a "Casa Carles" una Oficina que acceptarà les reclamacions que formulin els veïns que per llur situació econòmica no puguin satisfer el lloguer del seu estatge i als quals, després de la comprovació, se'ls lliurarà els tiquets de racionament del pa, sense cap més altra requisit.

El que es fa públic en compliment dels acords presos pel Comitè Permanent d'aquest Consell Municipal i per a coneixement de tothom.

Girona, 12 d'abril del 1937. — L'Alcalde President, *Expidit Duran*.

Pel ciutadà Josep A. Nogareda, han estat lliurades a la Conselleria de Sanitat i Assistència Social, la quantitat de 25 ptes. per a ésser repartides així: 12'50 a la Casa d'Assistència i 12'50 a Madrid.

CONSELL MUNICIPAL
Conselleria de Proveïments

Aquesta Conselleria de Proveïments, ordena a tots els comerços de Girona que es serveixin potar les factures de compra dels gèneres corresponents, per regularitzar els preus, així com les existències i vendes diàries, mesura que servirà per evitar alguns abusos i egoïsmes que estan a l'ordre del dia per una bona part dels comerços poc escrupulosos que creuen que la revolució es fa per ésser aprofitada pels egoïsmes particulars i precisament en contra dels obrers que són els que vertaderament la fan i són les primeres víctimes.

Per tant, per evitar aquests abusos agrairé les denúncies que es puguin fer per així poguer ésser sever en l'aplicació de les sancions que en cada cas requereixin.

El Conseller Municipal de Proveïments.

Aquesta Conselleria de Proveïments i per motius de la puja contínua dels preus de l'oli experimentades de precedència i després d'examinades les factures corresponents de dits preus es veu obligada a autoritzar els se-

güents preus de venda del majorista al detallista.

Oli de 2.ª a 3'57 ptes. el litre.

Posant-ho a coneixement del públic perquè no pugui ésser burlada la seva bona fe servint-se fer les denúncies pertinents en cas d'infracció d'aquest ordre.

El Conseller Municipal de Proveïments.

Esportives
Cursa Ciclista
Front d'Aragó-Barcelona
Campamà vencedor de la segona etapa Tarragona-Manresa

Manresa (per telèfon). — La segona etapa Tarragona-Manresa de 140 quilòmetres ha finalitzat amb entusiasme a les dotze i mitja d'avui. Ha sortit vencedor Campamà. El gironí Almeda ha assolit el desè lloc.

Els quatre primers llocs de la classificació general són: Campamà, Izquierdo, Salarich i Butanch.

Demà es correrà la tercera etapa Manresa-Girona que serà la més dura ja que té un quilòmetratge crescut (180).

Esperem que tots els ciutadans de Girona faran acte de presència sota la volta magnífica del passeig de la Devesa, oi més quan participen a la prova dos gironins coneguts pels nostres esportius, Viader i Almeda.

Tenim entès que assistiran a l'arribada els companys comissaris de la Generalitat i Ordre Públic i les altres autoritats, i que el reportatge de la carrera serà radiat per l'emissora local RADIO GIRONA.

Pedal

E S P E C T A C L E S

"Joaquín Murrieta"

Durant tota la setmana hom pot admirar aquesta producció Metro al Teatro Albéniz.

Warner Baxter, en el paper de Murrieta, interpreta l'heroi mexicà que veu en els Estats Units un país opressor. Victima dels americans àvids d'or, ja que no contents de prendre-li la hisenda, li maten el seu germà i abusen de la seva muller Rosita, es llança a una persecució fantàstica de "gringos" (americans). Amb deliri mal contingut mata i arriba a capítol d'una banda de fascinerosos. Més tard la seva antiga "senyora" (Ann Loring) se li ajunta i logra ésser el seu braç det.

Arriba tant lluny la seva fama que s'organitzen patrulles nombroses per a capturar-lo, logrant per fi donar-li mort prop del lloc on reposa el cos de la seva Rosita.

La fotografia d'aquesta pel·lícula realitzada a Califòrnia, és sumament bona. Els esvelts avets i els cimels elevats de les muntanyes cobertes de vegetació hi són en gran profusió. El diàlec completament mexicà.

Pensàvem establir molts punts de comparança amb "Viva Villa", però no en té gaires. Així com Pancho Villa era un element netament revolucionari i la cinta, de cap a peus, era obra de revolució, a Murrieta el veiem massa romàntic fins al punt que una dona el fa canviar d'opinió i deixa que els americans, malgrat les lleis, invadeixin el territori mexicà.

De totes maneres, però, el paper de Murrieta l'encarna a consciència el galan Warner Baxter.

Joan del Megafon

Programa per avui tarda i nit.

Saló Durruti: "Columbia" presenta "La escuadrilla infernal" per Richard Dix i Karen Morley. "Fox Film" presenta "Cuando un hombre es un hombre" per George O'Brien i Rosita Lawrence.

guents preus de venda del majorista al detallista.

Oli de 2.ª a 3'57 ptes. el litre.

Posant-ho a coneixement del públic perquè no pugui ésser burlada la seva bona fe servint-se fer les denúncies pertinents en cas d'infracció d'aquest ordre.

El Conseller Municipal de Proveïments.

Esportives
Cursa Ciclista
Front d'Aragó-Barcelona
Campamà vencedor de la segona etapa Tarragona-Manresa

Manresa (per telèfon). — La segona etapa Tarragona-Manresa de 140 quilòmetres ha finalitzat amb entusiasme a les dotze i mitja d'avui. Ha sortit vencedor Campamà. El gironí Almeda ha assolit el desè lloc.

Els quatre primers llocs de la classificació general són: Campamà, Izquierdo, Salarich i Butanch.

Demà es correrà la tercera etapa Manresa-Girona que serà la més dura ja que té un quilòmetratge crescut (180).

Esperem que tots els ciutadans de Girona faran acte de presència sota la volta magnífica del passeig de la Devesa, oi més quan participen a la prova dos gironins coneguts pels nostres esportius, Viader i Almeda.

Tenim entès que assistiran a l'arribada els companys comissaris de la Generalitat i Ordre Públic i les altres autoritats, i que el reportatge de la carrera serà radiat per l'emissora local RADIO GIRONA.

Pedal

E S P E C T A C L E S

"Joaquín Murrieta"

Durant tota la setmana hom pot admirar aquesta producció Metro al Teatro Albéniz.

Warner Baxter, en el paper de Murrieta, interpreta l'heroi mexicà que veu en els Estats Units un país opressor. Victima dels americans àvids d'or, ja que no contents de prendre-li la hisenda, li maten el seu germà i abusen de la seva muller Rosita, es llança a una persecució fantàstica de "gringos" (americans). Amb deliri mal contingut mata i arriba a capítol d'una banda de fascinerosos. Més tard la seva antiga "senyora" (Ann Loring) se li ajunta i logra ésser el seu braç det.

Arriba tant lluny la seva fama que s'organitzen patrulles nombroses per a capturar-lo, logrant per fi donar-li mort prop del lloc on reposa el cos de la seva Rosita.

La fotografia d'aquesta pel·lícula realitzada a Califòrnia, és sumament bona. Els esvelts avets i els cimels elevats de les muntanyes cobertes de vegetació hi són en gran profusió. El diàlec completament mexicà.

Pensàvem establir molts punts de comparança amb "Viva Villa", però no en té gaires. Així com Pancho Villa era un element netament revolucionari i la cinta, de cap a peus, era obra de revolució, a Murrieta el veiem massa romàntic fins al punt que una dona el fa canviar d'opinió i deixa que els americans, malgrat les lleis, invadeixin el territori mexicà.

De totes maneres, però, el paper de Murrieta l'encarna a consciència el galan Warner Baxter.

Joan del Megafon

Programa per avui tarda i nit.

Saló Durruti: "Columbia" presenta "La escuadrilla infernal" per Richard Dix i Karen Morley. "Fox Film" presenta "Cuando un hombre es un hombre" per George O'Brien i Rosita Lawrence.

BARCELONA

Tarradelles a València

Ahir al matí va marxar en avió cap a València, el conseller de Finances i president de la Comissió d'Indústries de Guerra Josep Tarradelles, acompanyat d'Eugení Vallejó, membre d'aquesta, per tal de resoldre alguns problemes que aquesta comissió tenia plantejats i la solució dels quals feia necessari posar-se en contacte amb el Govern de la República per a la millor eficàcia de les nostres indústries de guerra.

A primeres hores de la tarda tornaren a Barcelona després de celebrar una interessant entrevista amb els ministres de Marina i Aire i Finances, companys Prieto i Negrin.

Segons manifestà Tarradelles fou possible arribar a un acord i solucionar els assumptes que hi havia pendents i ensems s'emportà la

formal promesa per part dels mitges les facilitats a la Comissió d'Indústries de Guerra per tal que pugui portar a cap el seu comès. Ministres Prieto i Negrin de donar to-

Comunicat oficial del front d'Aragó

Barcelona (2 tarda). — Sector Osea. — Aquesta motinada i per espai de dues hores l'enemic ha atacat fortament pel flanc esquerra de les nostres posicions del nord, essent rebutjat.

Als subsectors de Tardienta, Robles i Alcubiérre s'ha registrat foc de fuselleria, metralladora i intens duel d'artilleria.

Als esmentats subsectors s'han presentat 18 soldats procedents del camp enemic.

A la resta del front sense notetat.

MADRID

S'evacua l'embaixada de Xile

Madrid (4 tarda). — Aquesta nit passada ha començat l'evacuació dels refugiats a l'embaixada de Xile. En dos camions han sortit de Madrid en direcció a València.

A la segona capital d'Espanya embarcaran a bord del creuer argentí "Tucumàn" que els portarà a llur país.

El «14 d'abril a Madrid»

Madrid (4 tarda). — Ahir, sisé aniversari de la proclamació de la segona República no tingué efecte a Madrid cap recepció ni commemoració. Els obrers destinaren l'import del jornal per a finalitats de guerra. Es treballà normalment en el ram de construcció i a totes les indústries.

El general Miaja a les dues d'aquesta matinata ha dirigit un parlament per mitjà de Unión Ràdio Madrid, als espanyols i al poble americà.

València (4 tarda). — Arriben notícies de Casablanca donant compte de que han sortit d'aquesta ciutat 20 joves cridats pel govern de la República i que pertoneixen a les lleves demanades, per

tal de presentar-se davant el govern.

Front del Nord

El «14 d'abril a Bilbao»

Bilbao (4 tarda). — Amb gran senzillesa s'ha celebrat a aquesta capital el sisé aniversari de la proclamació Espanyola. La majoria dels obrers han acudit al treball i han destinat el seu jornal per finalitats de guerra.

Als centres oficials ha onejat la bandera d'Euskadi i de la República. A l'ajuntament ha tingut lloc una recepció presidida pel senyor Aguirre que ha dit unes quantes paraules allusives a l'acte.

La lluita al Sud a un quilòmetre de Peñarroya

Andújar (4 tarda). — Segueixen intensius els combats a Peñarroya i Fuenteovejuna. Després d'una lluita acarnissada les nostres forces han arribat la jornada passada a 1 quilòmetre de Peñarroya. Com sabem també s'hi troben a la mateixa distància de Fuenteovejuna, el que fa creure que dintre poques hores hauran caigut ambdues posicions a les nostres mans.

ESTRANGER

Al Nord no hi ha cap mina submarina

Londres (4 tarda). — La premsa d'aquest matí publica unes manifestacions del conseller de Marina Mercant i Indústria del govern d'Euskadi, refusant les afirmacions fetes per elements rebels espanyols, segons les quals cap vaixell podia entrar a la zona naval de Bilbao, sense córrer el risc de topar amb una mina o ésser atacat per mar.

Aznar ha afirmat que en aigües territorials dels environs de Bilbao no s'hi troba cap mina, ja que el govern basc disposa d'una floteta de caçamines que permeten deixar la costa neta dels artefactes llençats pels vaixells rebels.

Lunderford nou mariscal alemany?

Berlín (4 tarda). — Circulen insistents rumors de que el general Lunderford serà nomenat demà Mariscal, en ocasió de celebrar-se el 55 aniversari del nomenament de l'actual general, com a tinent d'Infanteria.

Vaixell anglès detingut pel creuer rebel "Espanya"

Londres (4 tarda). — Arriben notícies de que el vaixell anglès "Ottava" que sortí de Bilbao ahir quan es trobava a 17 milles i en aigües territorials d'Espanya fou detingut pel creuer rebel "Espanya" que el retingué durant un quart d'hora, poguent llavors continuar el seu viatge.

Les darreres informacions llegiu-les a L'ESPURNA

El nostre objectiu es suavitzar les relacions entre el Capital i el Treball — deia el programa conjunt de Pi i Margall, Castelar i Salmeron.

Suavitzant, suavitzant, els empaità la Restauració borbònica.

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

La República del 14 d'abril, també, pretenia suavitzar les relacions entre totes les classes socials.

I suavitzant, suavitzant, vingué el 10 d'agost, el novembre del 33 i el 19 de juliol.

La Revolució, procés de diferenciació

La gestació revolucionària es com un riu impetuós que situa a una i altra banda de la seva corrent dos mons, dues voluntats, dos conceptes econòmics: el Socialisme i el Capitalisme.

Una bona part de treballadors, d'honrats treballadors, enganyats per la demagogia reformista, pel «seny» de les persones honorables, es situa, no donant-se compte de la traïció als seus propis interessos i de la seva classe, en el camp de la burgesia, camuflat, en la primera fase del període revolucionari, pels partits sedients obrers i socialistes.

Coneixem un nombre important de companys obrers que en èpoques difícils de lluita comú contra la burgesia demostraven una activitat encaminada cap a l'emancipació del proletariat i que, a l'actualitat, s'han deixat atraure pels cants de sirena dels partits que, diguent-se proletaris i socialistes, fan absolut abandó de tots aquells principis tradicionals en el moviment obrer revolucionari. És clar que, caminant el temps, aquests treballadors caiguts al parany contra-revolucionari, s'aniran donant compte— se'n han adonat ja que han equivocat el camí per assolir la fita per la qual ells havien somniat i lluitat.

Cada dia que transcorre, el reformisme se li fa més difícil amagar les seves veritables intencions. O s'està al costat de la classe treballadora o contra ella. No hi valen termes mitjos. Quant s'han donat uns passos cap a l'abim esdevé fatal la davallada. Cal que ho pensin bé aquests companys treballadors: s'està per la revolució o contra la revolució. La crisi latent al Govern de la Generalitat n'és una prova palesa. A un costat el reformisme, tots els residus de la societat que s'esfondrà el 19 de juliol. A l'altre el P.O.U.M. i la C.N.T. interpretant les aspiracions de les masses obreres i del camp, forçant per imposar llurs solucions: la revolucionària o la contra-revolucionària.

No hi valen equívocs. Per què lluites tú, obrer; tú, camperol?

Per a retornar a un passat oprobios i de misèria? O bé per a redimir-te de l'esclavitud econòmica a què us tenien fermats la burgesia — la de la ciutat i del camp? Per això darrer? Doncs a ocupar el lloc que et pertoca. T'esperem a la nostra barricada.

La beneiteria republicana

Rovira i Virgili, comentant les eleccions belgues, exclama: «Feliços els pobles que poden resoldre el problema del feixisme amb batalles electorals.»

L'illustre esquerrà ha perdut la memòria.

El 16 de febrer creiem de bona fe haver exterminat el feixisme a ca-

sa nostra. I en canvi...

Les urnes no resolen res. Els règims polítics i, en aquest cas el capitalisme, no es resignen a morir a mans del sufragi. Moren al carrer i moren matant.

Exemple: el 19 de juliol i jornades successives.

La grisor de les sessions del nostre Ajuntament

Estem segurs que, la grisor, la monotonia, el formulisme de paper segellat i la quasi nul·la efectivitat de l'Ajuntament de Palafrugell, deu produir-se en les altres Corporacions Municipals de Catalunya després del famós part de S'Agaró.

L'embranchada calculada del reformisme de bracet amb aquelles forces sedients petit-burgeses, empresa tot seguit epavaigats els ànims xarrosos de juliol, culmina en els cent cinquanta decrets de Tarradellas que reduïa en el motllo esquifit de la Llei Municipal Catalana tots els anhels renovadors, constructius, del proletariat de Catalunya.

El nostre Ajuntament, l'Ajuntament revolucionari que serví d'ampli marc per a totes les organitzacions obreres disposades, com a cèl·lula municipal de govern que és el Municipi, a donar vida i forma a totes les disposicions revolucionàries que esperava la classe obrera del Govern de la Generalitat, d'un quant temps engà— després de la sortida del P.O.U.M. del Govern— no fa mes que badalls histèrics. El poble treballador, fastiguejat, no assisteix a les Sessions. No interessa l'obra municipal per mancar en ella els batecs de la necessitat viva del carrer, de la fàbrica, de la justícia de classe. Tarradellas a S'Agaró—i amb ell el psuquisme—teixí la xarxa per ofegar el desig i la necessitat històrica d'estructurar un estadi superior de vida i de convivència social.

Estant lluny aquelles Sessions polítiques del Comitè Antifeixista i, àdhuc, les primeres, poques, després de la constitució de l'Ajuntament.

Per què no es va a la municipalització de la vivenda a Palafrugell? Què s'espera a gravar fortament, a profit de l'erari municipal tan enemic, els sous ele-

mentals encara hi ha qui percebeix?

Cal remoure les aigües embassades del nostre Ajuntament si no desitgem que les emanacions

Cooperació

El dissabte de la setmana passada tingué lloc en el saló teatre del Centre Fraternal l'anunciada reunió de la Cooperativa de consum «L'Econòmica Palafrugellenca».

El local es trobava curull de treballadors socis de «L'Econòmica». Una atmosfera injusta d'hostilitat contra els homes directius de la Cooperativa, creada per elements tèrbols que intenten aprofitar aquests moments per fer llur agost i poder continuar expoliant els obrers, havia fet inajornable aquesta reunió.

S'havia fet córrer que els homes directius s'havien venut la farina i que, per aquesta causa, mancava el pa a Palafrugell; que havien malversat els cabals de la cooperació; que el motiu d'haver estat tirotejats quan anaven a cercar queviures per la Cooperativa, fou perquè intentaven passar la frontera amb la caixa, etc. etc.

No era la primera volta que, en el llarg historial de la més vella Cooperativa de consumidors d'Espanya, s'hagués cobert de falsedats i d'injúries l'actuació honorada de llurs directius. Aquesta vegada, però, degut a les circumstàncies es féu imprescindible esvair, en una Assemblea, totes les falsedats i desemboscar els provocadors.

Es llegí un balanç-informe notarial que, d'una manera inequívoca, evidencià l'estat, per demés falaguer, de la Cooperativa. Es donà, en mig de l'emoció produïda per les justes i enèrgiques paraules pronunciades pel seu president, Narcís Rutllan, un ampli vot de confiança al Consell Directiu.

pestilents de llur descomposició infectin l'ambient. S'imposa treballar en aquest aspecte, local si; però cal també no descuidar d'on ve aquest estancament de la Revolució. Imposem un Govern Obrer Revolucionari a la Generalitat i l'activitat i la vida tornarà a néixer en totes les Comissions de l'Ajuntament.

Palafrugell, 14-abril-37

Informació local

El transport col·lectivitzat de Palafrugell és un baluard de la revolució escendent. Es constituí en el transcurs de les jornades glòries de Juliol. D'una manera constructiva agrupa en un sol organisme tot el transport de la localitat. Compta amb molts petits burgesos els quals no eren res més que carn de presa dels grans capitalistes. Constituïren en reunió general els òrgans dels quals havien de regir-se. El dia 11 d'Abril del 1937 es reunien els mencionats dirigents constituint l'entitat tal com marca el decret de col·lectivitzacions del 24 d'Octubre del 1936.

El proletariat no s'ha de deixar escamotejar aquestes obres d'avenç socials logrades els primers dies de la revolta als quals, malauradament, el reformisme està posant una barrera infranquejable, provocant profundes crisis que estan fent trontollar a tot el poble espanyol. Si el proletariat sap reaccionar a temps dient: ja n'hi ha prou de concessions. Volem portar a cap aquesta obra empresa el 19 de Juliol perquè aquest és el camí per asotir l'esdevenidor on no hi hauràn explotats ni explotadors.

Alemanys al Front Basc

El laborista anglès Noel Baker ha declarat que en els combats que s'estan registrant contra els bascos hi prenen part tropes alemanyes. A l'efecte ha exhibit fotografies de tropes alemanyes al front d'Eusca-di, preses fa pocs dies a un presó ner.

Fulletó de L'Espurna 60 - El Taló de Ferro

car-los-hi sortida per a descarregar-se'n. Doncs bé, aneu-me seguint, senyors, el nostre planeta no és tan gran com això. Hi ha un nombre limitat de regions a la terra. Quan tots els països del món, fins al més petit, fins a l'últim tindran un excés als braços i podran contemplar tots els altres països igualment recarregats què passarà?»

Féu una pausa i observà els oients. L'aire preocupat d'aquests feia gràcia de veure. Però en les cares s'hi reflectia també la inquietud. Entre mig d'abstraccions, Ernest havia sabut evocar una visió neta. En aquell moment la veien amb tota precisió i els feia por.

— Hem començat per l'A, B, C. senyor Calvin, digué maliciosament Ernest, però ara us entrego tot l'alfabet. És d'una gran sencillesa; és el que en fa l'hermosura. De segur que ja teniu la resposta a punt. Què passarà quan tots els països del món tindran llur excésent inconsumible? A quin

punt es trobarà aleshores el vostre sistema capitalista?

Mr. Calvin bellugava el cap ben preocupat. Era evident que buscava una falla en el raonament del que l'Ernest havia exposat.

— Repassem plegats i depressa el camí que hem fet, digué l'Ernest. Hem començat per una operació comercial triada a l'atzar, la d'una fàbrica de calçat, i hem assentat que la divisió del producte elaborat en col·laboració que s'hi practicava, era similar al de totes les altres operacions industrials. Hem descobert que el treball no pot, amb els seus salaris, adquirir més que una part del producte i que el capital no consumeix tot el restant. Hem trobat que un cop que el treball havia consumit tot el que els seus salaris li permeten, i el capital tot el que necessita, quedava encara un remanent disponible. Havem tingut de reconèixer que no es podia utilitzar aquest sobrant si no era a l'estranger. Hem convingut que l'afitament d'aquest excésent en un país nou

tenia per efecte el desenvolupament de les seves fonts i que al cap de poc temps aquest es trobava recarregat al seu torn d'un excés sobrer. Havem considerat aquest procés extès a totes les regions del planeta fins al límit en el qual cada una va carregant-se any per any d'unes sobres en excés que ja no pot buidar en cap altra regió. I ara, de nou us pregunto, què en farem d'aquests excésents?

Aquest cop, tampoc respongué ningú.

— Apa, Mr. Calvin! provoca l'Ernest.

— Estic submergit, confessà l'interpelat.

— Mai havia somniat semblanta cosa, declarà Mr. Asmunsen. I no obstant és clar com si estés imprès.

Era la primera vegada que jo escoltava l'exposició de la doctrina de Karl Marx (1)

(1) Karl Marx, el gran heroi intel·lectual del socialisme, era un jueu alemany del segle XIX, contemporani de John Stuart Mill. Avui dia ens costa de creure que després de l'annunciat de les descobertes econòmiques de Marx, hagin pogut passar vèries generacions durant les quals els savis i pensadors prestigiosos per la societat d'aquells temps el ridiculitzaren. Expulsat de la seva terra a causa dels seus descobriments morí en el exili a Anglaterra.

sobre la plus-vàlua i l'Ernest no havia fet amb tanta simplicitat que jo mateixa vaig quedar boca badada i incapaç per a respondre-hi.

— Vaig a proposar-vos una manera de desfer-vos de l'excedència, digué Ernest: tireu-la a mar. Tireu-hi anualment centenes de milions de dollars que valen les sabates, els vestits, el blat i totes les riqueses comercials. No estaria arreglat l'assumpte.

— Està clar que ho seria, respongué mister Calvin. Però es absurd que vós parleu en aquests termes.

Ernest contestà amb la rapidesa del llamp:

— Ho sou menys vós, per ventura, senyor trenca màquines, quan aconselleu de que tornem als procediments antidiluvians dels nostres avis? Què ens proposeu vós per a desempellar-nos de la plus-vàlua? Evitar el problema suprimint la producció: tornar a un mètode tan primitiu, imprecís, desordenat i fora de raó que esdevingui impossible de produir ni el més mínim excésent.